

Sygn. akt II KO 45/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

w sprawie **M.S., B.S., J.T.P.**

skazanych z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 października 2017 r.,

wniosku M.P. o wznowienie postępowania w sprawie XII K (...) Sądu Okręgowego w W. zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt II AKa (...),

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 542 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

stwierdzić brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

UZASADNIENIE

M.P. pismem z dnia 24 czerwca 2017 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem sygnalizacyjnym o wznowienie z urzędu postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 lutego 2014 r., sygn. akt XII K (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z treścią przepisu art. 542 § 3 i 4 k.p.k. postępowanie wznowia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., przy czym warunkiem jest, aby podstawy te nie były dotąd przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji. Użycie przez

ustawodawcę sformułowania „wznawia się z urzędu” oznacza, że strona nie dysponuje w tym zakresie własnym wnioskiem o wznowienie postępowania (zob. uchwała SN 7 sędziów dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005/6/48, postanowienie SN z dnia 4 listopada 2008 r., II KO 66/08, OSNwSK 2008/1/2200), jednak w oparciu o przepis art. 9 § 2 k.p.k. może złożyć wniosek sygnalizujący sądowi istnienie takiego uchybienia (zob. postanowienie SN z dnia 18 grudnia 2007 r., V KO 68/07, OSNwSK 2007/1/2880).

Z akt niniejszej sprawy wynika, że M.P. w postępowaniu karnym, którego wznowienia domaga się, był pokrzywdzonym i zeznawał w charakterze świadka, jednakże nie korzystał z uprawnień oskarżyciela posiłkowego, co nadawałoby mu status strony w postępowaniu jurysdykcyjnym (k. 8498, t. 47; k. 10131-10133, t. 55; k. 16948-16949, t. 89; k. 23278-23279, t. 121). Z tego też powodu, nie mógł on domagać się, by wznowiono to postępowanie sądowe na wniosek, co też zresztą było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który zarządzeniem z dnia 30 marca 2016 r. (sygn. akt II KO 10/16) odmówił przyjęcia wniosku M.P. o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie.

Z uwagi natomiast na fakt, że obecnie autor pisma domaga się „wznawienia z urzędu”, Sąd Najwyższy dokonując w takim zakresie, w związku z przywołanym na wstępie pismem skazanego, sprawdzenia czy w sprawie wystąpiły przesłanki do wznowienia postępowania z urzędu, nie stwierdził podstaw do uwzględnienia wniosku sygnalizacyjnego M.P..

Należy zwrócić uwagę, że okoliczności, na które powołuje się M.P., w kontekście przesłanek z art. 439 k.p.k. nie należą do kategorii bezwzględnych przyczyn odwoławczych, a tym samym nie mogą stanowić podstawy do wznowienia z urzędu objętego wnioskiem postępowania w sprawie XII K (...) Sądu Okręgowego w W. zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt II AKa (...). Również analiza akt tej sprawy nie ujawniła uchybień, które niezależnie od argumentacji zawartej we wniosku uzasadniałyby wznowienie postępowania, przy uwzględnieniu faktu, że M.P. nie korzystał w niniejszej sprawie z uprawnień strony postępowania. Dlatego też w omawianym przypadku nie znajduje również zastosowania art. 540 § 2 k.p.k., ponieważ przepis ten może być stosowany tylko w odniesieniu do strony

postępowania i to w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą przepisu prawnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Podstawa prawna wydanego rozstrzygnięcia nie została w tym trybie zakwestionowana.

Odnosnie natomiast naruszenia uprawnień M.P. jako strony wypowiadał się Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 29 marca 2017 r., sygn. akt II KO 44/16, którym oddalono wniosek o wznowienie postępowania karnego w sprawie, w której M.P. został skazany i do, której nawiązywał Sąd Okręgowy orzekający w przedmiotowym postępowaniu (zob. k. 26199, t. 136).

Mając na uwadze, iż analiza akt sprawy nie daje podstaw do wznowienia z urzędu postępowania w tej sprawie, należało orzec jak wyżej.

as